

ved den Pritis, for hvilken Fæstningsgrunden skal tilbydes Nyborg Commune. I ethvert Fald vil denne Commune være den, som nærmest har Gavn af Loven, medens ingenjomhelst Fordeel af samme kan paavises for Svendborg Amtscommune." Jeg har troet at burde oplæse dette for at vise, at i Virkeligheden er Udvalget blevet underrettet om, at der her var et Disjenspunkt. Om alle de andre Punkter ere vi blevne enige, men om dette Punkt ere vi ikke blevne det, og jeg har forstaaet de Ytringer, der ere faldne, og som findes i Betænkningen, saaledes, at Udvalget troede saa ubetinget at have Ret i dette Tilfælde, at det ikke ansaae en Conference med Indenrigsministeren for nødvendig. Jeg har udtrykkelig bemærket i Udvalget, at det var et Standpunkt, som jeg indtog, uden dog at see mig istand til at forfægte det; men jeg har meddeelt Udvalget Actstykkerne og overladt del til min ærede Collega at forfægte sit Standpunkt. Det kan altsaa ikke siges, at Udvalget har været fuldstændig uforberedt, men det forekommer mig, at Udvalget har stillet sig saaledes, at simpel Menneskeforstand skulde afgjøre dette Spørgsmaal, og har troet dermed at kunne berolige sig. Indenrigsministeren troer imidlertid, at den simple Menneskeforstand ikke er tilstrækkelig i dette Tilfælde, men at der foreligger bestemte Lovbud, som skulle følges. Jeg troer, at det er et passende Spørgsmaal at forelægge Thinget, men jeg troer ikke, at der kan ramme Regjeringen nogen Bebreidelse for ikke at have oplyst Udvalget saa fuldstændig, som den var istand til.

Ordføreren: Det gjør mig ondt endnu at maatte tilføie to Ord. Det vil sees, at den af Krigsministeren oplæste Erklæring netop er foranlediget ved Udvalgets Betænkning, hvorhos den, som det jo var let at forudsæe, i Gæt og Alt stemmer overeens med, hvad den ærede Indenrigsminister idag har udtalt. Jeg husker ikke, om jeg har brugt Ordet „sund Menneskeforstand“, skjøndt jeg meget vel husker, at det nævnte Ord er blevet brugt. Jeg har isøvrigt ikke paa nogen Maade lagt Dølgemaal paa, at Udvalget var blevet sat i Rund-

skab om de nævnte Erklæringer, men jeg har tværtimod i min Motivering for udtrykkelig anført, at Udvalget havde rettet sin Redaction efter baade Justitsministerens og Indenrigsministerens og Generalauditorens Erklæringer paa de Punkter, hvorom der var Enighed tilstede i Hovedtanken, ligesom jeg har fremhævet, at det fra alle Sider var indrømmet, at det var ønskeligt, at den foreslaaede Lov tillige kom til at afgjøre, hvilke Forhold der i forskjellige Retninger skulde indtræde, naar Fæstningen var nedlagt, Noget, som i dette Dødblik for Veispørgsmaalets Bedkommende af den ærede Krigsminister er blevet gjentaget i overordentlig stærke Udtryk.

Magius: Hvad angaaer det omtvistede Spørgsmaal, om de heromhandlede Bete skulle henlægges enten under Nyborg Commune eller i Overeensstemmelse med den almindelige Beilov under den samme Myndighed som Hovedlandeveiene, da skal jeg ikke negte, at jeg hele Tiden har troet, at en almindelig og ligefrem Betragtning af denne Sag maatte føre til, at de omtalte Bete gik ind under de almindelige Regler i Beiloven for Hovedlandeveiene, og at man ikke vilde kunne udrydde saadanne enkelte Stykker fra Beilovens Virksomhed. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa dette Punkt, da den ærede Ordfører vistnok har anført Alt, hvad i saa Henseende kan siges, og jeg skal i saa Henseende kun udtale min Betslæggelse over, at Spørgsmaalet om Nyborg Fæstnings Nedlæggelse først er fremkommet efter Beiloven; thi, hvis det Omvendte havde været Tilfældet, er jeg temmelig vis paa, at den egentlige Hovedlandevei, den Pulsaaer, som fører igjennem Landet, ikke for et enkelt Stykkes Bedkommende, som nu paatænkt, vilde være bleven undtagen fra Beilovens Virksomhed. Med Hensyn til den høitærede Indenrigsministers haarde Angreb, om jeg saa maa sige, paa Nyborg Commune i Anledning af de Byder, som den ikke vil paatage sig, maa jeg derimod tillade mig den Bemærkning, at den store Begunstigelse, som formeentlig ville blive Communen tilbeel ved Fæstningens Nedlæggelse, og som ere blevne fremhævede meget stærkt, nærmere besete, for en stor Deel let ville falde sammen til